

ישיבות ודיונים. פשוט אין בשכונה אל מי לפנות.

„לא פרנק תורן!“

בן ציון מורדוב נולד באפגניסטאן לפני 31 שנה. הוא היה בן שמונה ימים כשמישפחתו עלתה לישראל. והשתקעה בשכונת-שפירא בתל-אביב.

„אני התחלתי את השושלת המישפחית בפעילות מיפלגתית.“ מבין חמשת אחיו האחרים ושתי אחיותיו, רק הוא פנה ב-1970 לפעילות פוליטית. „אף אחד לא קרא לי. אני התייצבתי במצודת זאב, מן תוך הכרה אישית שיש צורך לפעול!“

דחיפה לפעילות פוליטית התעוררה בו בשל העובדה שהוא צמח בשכונת-שפירא. „מצוקת הדיוור שידעתי בצעירותי הניעה אותי להיות פעיל.“

שמונה שנים עבד מורדוב בחברת חשב׳ל. בשנה שעברה עבד בחברה למיבנים טרומיים, ורק בימים האחרונים התחיל לעבוד בחברת עמידר.

כיום הוא מתגורר עם אשתו, יהודית, ושלוש בנות בדירה שכורה בבניין רב-הקומות החדש והמטופח בשכונת נוה-שלם.

מדי יום ראשון מוקרן סרט לילדי השכונה מתחת לביתו, ברחבה שבה חר גות המכניוית. מדי שבועיים מגיע מר-קיד, וכולם יוצאים במחולות. בסיומו של כל יום עורך אחד ההורים, יחד עם ילדי

„אני התחלתי בפעילות פוליטית מתוך הכרה אישית שיש צורך לפעול“

השכונה. סריקה בחורשת-המישחקים ש-ליד הבניינים, וכולם מנקים את האדמה מהניירות והפסולת שהצטברה. לאחרונה יזמו הדיירים פנייה אל דוב ברמאי, בבקשה שישלח לשכונה מדריכים מיקצור עיים, שידריכו אמהות בחינוך ילדיהן. את הפנייה העביר, כמובן, בוצי עצמו. תר-דוד לקשריו המיוחדים.

המצוקה שבה אני גדלתי לא התרחשה בגלל קללת אלוהים, מסביר מורדוב. „היה גזח לשילטון שיהיו במדינה שכר-נות-עוני. הם רצו שהאזרח יודקץ להם. בקשות מהאזרחים שנוקצו לעזרה סוציאלית הביאו עבודה לכל הפקידות העירונית והממשלתית. כיום-הבחירות שאבה פקידות זו, שהיתה מאנשי מפא״י, קולות מהאזרחים שנקנו בלירה.“

מורדוב אינו מסכים שיראו בו אדם המייצג את עדות-המיוזח. „אסור שביש-ראל יהיו שתי תרבויות. נכון שקיים פער עדתי, אולם אני נכון לקראת עשית.“ בצבא שירת בן-ציון ביחידת-שיריון, והוא משרת במילואים ביחידת חרמ׳ש. הוא רואה את עצמו היום כאדם אחר. לדב-ריו, הוא שייך לדור חדש, שפקח עיניים והמאמין רק בשיכנוע על בסיס של אי-דיאולוגיה מיפלגתית.

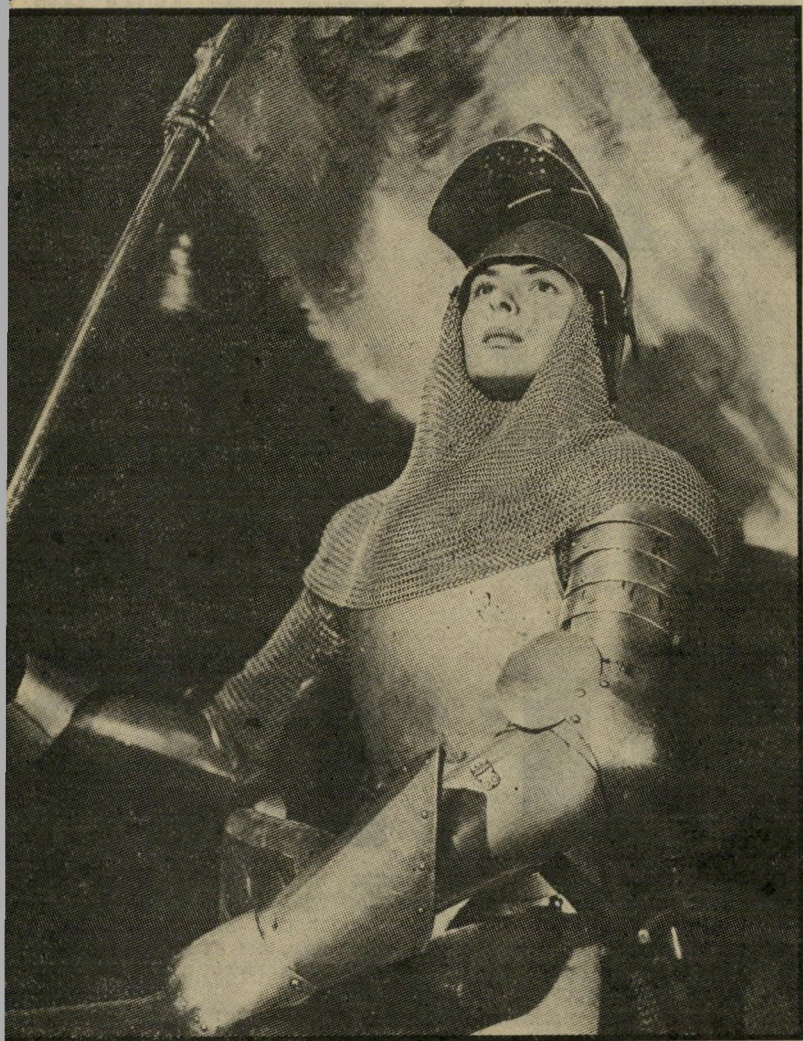
דויד לוי הוא הדוגמה הנערצת עליו. „הוא לא הפרנק התורן! יש לו תכונות של מנהיג, והוא צמח שלב אחרי שלב בכוחות עצמו!“

בן-ציון אינו יודע מה צופן לו העתיד הפוליטי. „אני לא נביא“ הוא עונה בר-חיוך, „חשוב לי שקולי יישמע. לשם כך באתי להצביע בוועידת ההסתדרות.“

בן-ציון מורדוב נעצר לפני תחילת ה-הצבעה. אחרי שוחרר ממעצרו לא שב להיכל התרבות, שבו נערכה ההצבעה. „הייתי שבור מבחינה גופנית“, הוא אר-מר, כשהוא מצביע על הסימנים שהותירו-החבטות שספג בצלעותיו, במהלך ההמר-לה על בימת הנשיאות. לכן לא השתתף כלל בהצבעה, שלמענה שוחרר.

הוא הגיע הביתה לבדה, במונית. כתבה וצילומים: גיידה רוזין

שוודית-גרמניה בעלת עיניים כחולות וגובה של 1.75 מטר משחקת את גולדה ב.אגדה ציונית לילדים אמריקאיים - ומסבירה בראיון מיוחד לעדנה פיינרו מדוע הסכימה לכך

הייתי רוצה לשחק עד שאהיה בת 66, מאה וכשאמות. יתברו על קברי: כאן נחה שחקנית טובה. היא שיחקה עד יומה האחרון.“ כך אמרה פעם אינגריד ברגמן. או היתה צעירה עדיין. מאחריה סרטים רבים ולפניה סרטים רבים עוד יותר: „אינטרמצו“, „קאזבלנקה“, „עולם השיכחה“, „למי צילצלו הפעמונים“, „ז'אן ד'ארק“, „אנאסטאסיה“, „ביקור הגברת הזקנה“, „פונדק האושר הששי“, „שער הניצחון“, „פרח הקאקטוס“, „רצח באור-יינט אקספרס“, „סונטת הסתיו“ — ושלושה פרטי אוסקר.

ואז קרה משהו ששיכנע אותה לשנות את דעתה. בגיל 65 כתבה אוטוביוגרפיה חושפנית, והפתיעה את כולם כשסיפרה בגלוי על מחלת הסרטן שקלתה בה. על ניתוח כריתת השד שעברה ועל החלטתה לפרוש מן הבד, ומן הבמה.

עברה עוד שנה, והגברת הזקנה הדהימה את כולם כשביקרה בישראל. ראתה את ירושלים וערכה סידרת פגישות עם מפיי-קים אמריקאיים. התוצאה היתה „גולדה“, כולם היו מופתעים מן הבחירה, אך יותר מכולם היתה זו היא שהפתיעה את עצמה, כפי שסיפרה בראיון בלעדי להערוס הזה. בחדרה שבמלון שרתון בתל-אביב.

דבר אחד ברור. היא באמת אינה דומה לגולדה. „היא כל כך גבוהה שנצטרך להשתמש בעקבים כדי להרים את לסלי הווארד“, הזהיר המפיק שהביא אותה ל-ארצות-הברית. דויד סלזניק.

ואמנם, הגברת בעלת המראה המלכותי מתנשאת לגובה של 1.75 מטר, לא כמו גולדה שהיתה נמוכת קומה. עיניה כחולות בהירות, צווארה כשל ברבור, גופה תמיר כשל רץ למרחקים ארוכים. אפילו ידידיה הטובים ביותר של גולדה לא היו מעזים לתאר אותה כך. „היא האשה האידיאלית בהתגלמותה“, אמרה עליה השחקנית גולדי הון, שהופיעה עימה ב-„פרח הקאקטוס“, והוסיפה, „חבל שאינה מלכה בארץ כלשהי.“ שוו בנפשכם — גולדה מלכה.

● אם את כלכך שונה, מה את

ז'אן ד'ארק

ברגמן עם לסלי הווארד בסרטו של גרגורי ראטוף (1939). „צריך להעלות את הווארד על עקבים גבוהים“, התבדח המפיק דיוויד סלזניק, מי שהביאה לארצות-הברית, על גובהה של השוודית האלמונית.

קאזבלנקה ברגמן עם האמפרי בוגארט בסרטו של מייקל קרטיס (1942). „אני מקווה שלא יכירו מתחת לגולדה את כוכבת הקולנוע מקאזא-בלנקה“, אומרת השחקנית השוודית בעלת ההופעה המלכותית.